

(Steen), saa skal jeg nu udtrykkelig paapege, hvorfor jeg mener at have havt god Grund til mine Dyringer.

Den ældste juridiske Professor har fortiden ifølge sin Stilling for det Første som Gage 2600 Rd. og i Forbindelse med sit Embede har han andre Indtægter til Beløb 268 Rd., hvilket altsaa udgjør 2868 Rd.; saaar han nu et Tillæg af 200 Rd., saa blive hans Indtægter 3068 Rd. Hvad de 3 andre Professorer angaaer, der skulle have de øvrige 600 Rd. af de omtalte 800 Rd., da kan jeg ingenlunde ansee dem for at trænge særdeles til et saadant Tillæg, hverken naar jeg seer hen til deres Lønnings Størrelse eller til Billighed. Den ene af dem har nemlig allerede 2200 Rd. i Gage, 300 Rd. af andre Bestillinger, som han har ifølge sin Stilling som Professor; han har altsaa 2500 Rd. i dette Embedes Medfør, medens han efter Loven kun skulde have 2100 Rd.; give vi ham nu 200 Rd. til, saa faaer han 2700 Rd. Den anden af disse Professorer har 2000 Rd., medens han efter denne Lov skulde have 2100 Rd., og naar vi give ham 200 Rd. til, saa faaer han 100 Rd. mere, end han skulde have efter Loven. Den Tredie har allerede som Professor en Gage af 1800 Rd. og i andre Indtægter, som hænge sammen med Professoratet, 200 Rd.; han har altsaa 2000 Rd., medens han efter Loven kun skulde have 1700 Rd.; naar han nu fik 200 Rd. til, vilde han altsaa have faaet 500 Rd. mere end det, han skulde have efter Loven. Det forekommer mig saaledes, at der virkelig var god Grund for mig til for at fremsøre de Bemærkninger, jeg kom med, og Rigsdagsmanden for Københavns 6te Valgkreds har ikke havt Ret i sin Tilbagevissning af min Paastand.

Monrad: Jeg kan forstaae, at man stemmer baade mod det 1ste og mod det 2det Punktum, og siger: lad de nye Lovbestemmelser komme til Anvendelse aldeles, som de nu her ere vedtagne, uden Hensyn til det tidligere Bestaaende, men jeg kan ikke forstaae, hvorledes man kan sige: efter Loven skulde du have et Tillæg af 1000 Rd., men vi formindste det

til 360 Rd., hvorved man altsaa, naar der er Tale om Forringelse, tager Hensyn til de bestaaende Forhold — og saa, naar der derimod er Tale om et Tillæg — kan sige: Loven alene skal gjælde! Jeg maa derfor tilraade, at man enten forkaster begge Paragraphens Dele eller vedtager dem begge; deri er der Consequens; det kan mulligvis være rigtigst at vedtage dem begge, hvorved man ialtsald vil opnaae en betydelig Besparelse. Det 1ste Punktum vil jo, efter hvad nu er oplyst, ikke koste 1200 Rd., men 800 Rd., eller maaskee snarere 700 Rd., som den sidste ærede Taler oplyste; det 1ste Punktum giver saaledes en ubetydelig Forøgelse, og det sidste giver en betydelig Besparelse. Man skal, som sagt, ikke ved det ene Punkt holde sig strengt til Lovens almindelige Regler og i det andet Punkt gjøre Undtagelse deraf, fordi der derved vil fremkomme Besparelser.

Steen: Jeg kan dog endnu ikke troe Andet, end at jeg har havt Ret ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han yttrede første Gang, han havde Ordet, at man ved dette Tillæg vilde give en enkelt Mand Mere, end han vilde faae ifølge Lovens øvrige Bestemmelser, og Rigtigheden deraf har jeg benægtet; man bringer heller ikke nogen Professors Gage ud over det ved den foreliggende Lov foreslaaede højeste Beløb, thi de 268 Rd., som den ærede Rigsdagsmand regnebe med, ligge udenfor denne Sag, da Vedkommende har dem ved Siden af sin nuværende Indtægt og vil faae dem ved Siden af sin fremtidige Indtægt, hvad enten saa det gamle eller det nye Lønningsystem gjælder. Disse Penge kunne altsaa slet ikke regnes med.

J. M. Hansen: Jeg kan dog ikke give den sidste ærede Taler Medhold i, at de Penge, Vedkommende faaer af Staten for en eller anden Bestilling, som ikke hører til Professoratet, ikke skulle regnes med; jeg finder det forunderligt, at man kan sige, at disse 2 à 300 Rd., som 3 af de vedkommende 4 Professorer have for andre Forretninger, ikke komme denne Sag ved. Jeg maa antage, at man her bruu-